

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין פט.

מסורת הש"ס

(א) שבת קל: לעיל (כג: לה).
 ער. ולקמן לה. (ב) לקמן
 (ג: שבת ט. א) (ג) לקמן (ד:)
 (ד) לקמן (ה) (ה) (ו) לה.
 ורפ"ט (ז) (ז) (ז) לה.
 (ח) שבת (ח) לקמן
 (ט) ד"ה יב' אמות, (ט) שבת
 קה.

הגהות הב"ח

(א) 'תום' ד"ה לא שנו וכו'
לא אפרו במסכת ב"מ אלא
במסכת ש"ס שפי' ענין.
י"ב דף פח. ד"ה ה"י
(ב) 'תום' ד"ה מוחל' ונעלם
(ג) 'תום' ד"ה ב"ר הירוש'
למטה ב"ר הירוש'
(ד) 'תום' ב"ר ג' אפרו:
(ה) 'תום' ד"ה כל עניניו
ב"ר חלון. ב"ר ג' אפרו
(ו) 'תום' ד"ה יומן' ונעלם
(ז) 'תום' ד"ה ב"ר אפרו י"ב
שפי' רש"י ב"ר חלון
ב"ר חלון. ב"ר ג' אפרו
(ח) 'תום' ד"ה א"ר
ידי משה: (ט) 'תום' ד"ה
ב"ר חלון. ב"ר ג' אפרו
שפי' רש"י ב"ר חלון

מוסף רש"י

[illegible]

בל גגות העיר רשום אחת.

ואף על פי שדורין
מחזיקין למטה לשני בני אדם הגבוה
אחין חשמיים דמיר אלא כהם חילוק
היה וכלים ששבתם בנג אומר ומוצין
היו ויחלם לה: ולבדד שלא יבא נג
בזבוב: מחזיקיו עשרה דאם חלוק מהן
גבוהה י' אכור לטולטל ממנו לבגין
טעמא מפרש בגמ': ופיר' כל אדם
רשעא שטמא וטעמא: ואם לא עירבו
יורין שטמא אכור לטולטל מזה
מזה: ר' ששון. מיקל מכולם ואמר
עירובי ונגות וקפרסיות אומר וימר
מזיב קאחיה הוילי וכולם אין
משמשן מיוחד ומדיר רשות אחת
אין ומטלטלין מזה לזה אפילו מחזר
אין רבים תלזר רבים בלא עירוב
אין אלא אדם עירובי

שְׂשׁוֹם הַיָּחַד כְּלִי הַיִּתִּי: **נָלִים** שְׂשׁוֹמֵת מִן
 יִסְכּוֹן. כְּלִים שֶׁנִּשְׂמַת בְּחֹדֶם מִן
 הַיִּזְוִיחַן אֲשֶׁן מִזֶּה לָּהּ: **אָבֵל** לֹא
 נָלִים אֲשֶׁמֶן כְּפֹן הַיִּתִּי. וְהַיִּזְוִיחַן
 מִתְּחִיל ע"י שְׂעִירֵי צֶדֶק הַחֹדֶם אֲסֹר
 וְהַיִּזְוִיחַן מִתְּחִיל לִחְדֹּר אַחֶרֶת אֲסֹר
 יִעֲרֹב ב' הַתְּחִירֹת יחד: **בָּב'** כֹּל
 יִקְוֹס שֶׁאֵפֶס מוֹלֵא שְׂמִי רְשׁוּיֹת.
 וְעוֹמֶדֶת כֹּל אֲחֵת לְגֹדֶה: **כָּן** רְשׁוֹת
 אֲחֵת. שֶׁסֶּה אֲחֵת לֵהֵן שֶׁמֵּתִין רְשׁוֹת
 הַיִּזְוִיחַן: **כָּפֹן** עֲמוּד. גְּבוּהָ עֶשְׂרֵה
 אַמֹּת: **אָבֵל** לְכַפֵּף עֲלֵיוֹ. מִן הַחֹדֶר
 הַחֹדֶר: אֲפִי שְׂרֹת הַחֹדֶר עוֹלֶה עַד לְרֹעֵף:
 וְיִירֵה מִשּׁוֹם תֵּל. גְּבוּהָ י' בְּרֵה"ר
 הַיִּזְוִיחַן רַח"ל דִּלָּא לִיחִי לְתַחֲפִי עֵלֶיהָ:
 אֲמֵס הַרְחִים. כֹּל צִנִּין הַעֲמֶדֶת
 הַרְחִים מִקּוֹס מוֹשֵׁבִין קָרִי לִיִּם אֲחֵת
 הַרְחִים: הוֹאִיל וְאֵסֶר קוֹבֵעַ לֵהֵן
 קוֹס. דְּמִיו תֵּל: וְאֲמֵר רַב יִיחֹד.
 קִמְעַן צִפִּירֵקִין: **כִּסְמֵיִל** לִזְמֹר.
 וְעִדְקֵדֶק דְּבִרְיִים מִחֲלָף כ':
 וְהַיִּזְוִיחַן רְשׁוֹת לְעִמָּן. וְתַטְלֵלִין
 מִתְּחִיל שֶׁ רִבִּים לִחְדֹּר שֶׁ רִבִּים בָּלָא
 יִעֲרֹב וְכֵן שֶׁ יִיחֹד דְּבִי הִיבִי דִּמְרֵר
 מִיִּזְוִיחַן גְּבוּהָ רְשׁוֹת אֲחֵת מִשְׁמֵטִין
 וְיִזְוִיחַן מִיִּזְוִיחַן מִיִּזְוִיחַן דְּמִיו לִגְבִּין
 מִלָּא תֵּל מִגֵּן לִחְדֹּר לֹא כִדְקֵתִי וְלִבְלַד
 מִלָּא יֵהָב גִּבּוֹת מִתְּחִירֹת: וְכֵן שֶׁ
 מִגֵּן לִחְדֹּר: **מֵאִי** לֹא. הֵא דְקִאֲמֵרִין
 הַיִּזְוִיחַן רְשׁוֹת לְעִמָּן דְּשִׁיר לְטוֹטֵלִי
 וְיִזְוִיחַן יִזְוִיחַן לֹא מִשּׁוֹם תֵּל אֲלֵמָה
 גְּבוּהָ וְנִזְמֵר טַעֲמָא אֲחֵתֵיהּ הוּא

דברי גרסיין דלמא אחי לאסוקי מיא במאני דבחים להכא. לשפת
העוקה לשפוך לחוכה:

הדרן עלך כיצד משתתפין

“לא שנו אלא שלא עירבו אבל עירבו מותרין וכי לא עירבו מאי טעמא לא אמר רב אשי גזירה דילמא אתי לאפוקי ממאני דבתים להתם:

הדרן עלך כיצד משתתפין

כל נגות העיר רשות אחת וכלכר שלא
יהא גג גבוה י' או נמוך י' רבני
ר"מ וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו
י' רבי שמעון אומר י' אחד נגות ואחד חצירות
ואחד קרפפות רשות אחת הן לכלים ששבתו
לתוכן ולא לכלים ששבתו חוץ לתוך הבית:
גמ' יתיב אביי בר אבין רבא בניהא בר אבין
ויתבי אבוי בגיורו ויתבי וקאמרי בשלמא
רבנן סברי כשם שדירין חלוקין למטה כך
דירין חלוקין למעלה אלא רבי מאיר מאי
קסבר אי קסבר כשם שדירין חלוקין למטה
כך דירין חלוקין למעלה אמאי רשות אחת הן
ואי קסבר אין חלוקין דכל למעלה מי' רשות
אחת היא אפילו גג גבוה עשרה ונמוך י'
נמי אמר להו אביי לא שמינ' לכו הו' דאמר

רב יצחק בר אבדימי אומר היה רבי מאיר
כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן
רשות אחת כגון עמוד ברה"י גבוה עשרה
ורחב ד' אסור לכתף עליו גזירה משום תל
ברה"ד ה"נ גזירה משום תל ברה"י סבור מינה
אפילו במכתשת ואפילו גניית אמר להו אבי
הבי אמר רב לא אמר ר"מ אלא עמוד ואחרי
הריחים הואיל ואדם קובע להן מקום והרי
כותל שבין ב' חצירות דקבוע ^א ואמר רב
יהודה כשתימצי לומר לדברי ר"מ גגין רשות
לעצמן חצירות רשות לעצמן קרפיות רשות
לעצמן מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל
אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת כל
לארבעים ולהוציא דרך פתחים: וחכ"א כל
אחד ואחד רשות בפני עצמן: איתמר ^א רב
אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות ושמואל
אמר מותר לטלטל בכלו במחיצות הניכרות
דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי במחיצות
שאינן ניכרות רב אמר אין מטלטלין בו אלא
בד' אמו' לא אמר גוד אסיק מחיצתא ושמואל
אמר מותר לטלטל בכלו דאמר גוד אסיק
מחיצתא תנן וחכמים אומרים כל אחד ואחד
רשות

ועלעלן מזה לזה חזק ד' ראי
מהן לחזירות לא דלא דמו
ד' רב אמר אין מטעלין.
ד' דיון דלרבנן כל אחד
ז' וז' על זה דהיל' רשות
ד' לטעל כדלו. שמחיות
ד' אסקינה למעלה ויפרידו
ד' מחזירין ויש איזר ציניה
ד' חסורין דלמו לעמוד בר
ז' מחזירין יחד ומכסין
ז' ומטעלין מחזירין של רחמן לחזיר
ז' וז' ב' אכסין מטעלין מזה לזה

ש"ח"י אי דלֵא עירבו מרוביהו ליחפור
בתיקון העבודה כחזר אלֵא שופכינ
אלֵא הכסומה לא וועג' דהוי חזר שאינ
(י) אלֵא כחזר'עם כחזר'עם שפירש
לעליל אלֵא כחזר שאינ מעורבת לא
אקרוי כלל וכן פסק רבינו שמואל
למחזר לנפוך מים א"ע'ם שאלכין
אחרת שאינ מעורבת
ממנו לנשות לא בני קמריה
שלא עשו עובדין אקרוי
דמחזר דימא חזר עוקי מים כחזר
דכחזר להבא שוירדו מן הדיוטא
כחזר מים לנשות העובד
שחזקו מן דלויין רוצין שיכלו המים
למנו ויחזלו חזר:

הדרו עלך כיצד משתפין

כל גנות. גורד משום תל ברה"י.
אף על גב דקיימא לן
כר' מאיר בגזירותיו אפילו במקום
דברים דאמרינן כפ' אע"פ (במנינים
(ו) גבי משה אדם אח אשתו שמים
ושלש שנים בלא כבוד הכא אומר
לדון לדון חכמה כרבי מאיר דפסקין
לקמן (ה) הלכה כר"ש דאמר כולן רשות
אחת הן וכולן שנין שמי חצירות
דאמרינן הכא לר' מאיר שרי ר' יוחנן
לעיל ברש' חזון (דף עו.) (א) ולקמן
בפירוש (דף עב.) (א)

ממא לאו דשרי' אשטאטוי דרר
בוהל. המל' שאלין הטובל
דחז ארבעה: **רב** אמר אין שטאטאן
בו אלא בר'. אף על גב דרר שטאטאן
שפסקי לקמן כ"ש הכא אליבא דרבנן
שפליגי ולא ככרי להו א"י פלוגמיהו
נפקא מינה נמי לר"ש כללים ששנתו
נבנית ואלף על גב דבני כליא ששנתו
מבטורי וזי נפקא מינה שאלין למקום
המותר לו מ"מ חשיב שפיר נפקר
ממילואו למקום האסור כללים ששנתו
בצמחן הביט כעין שפירש רש"י) גריס
שזי שטאטאן (לפני דף מה.) (ו) דנפקר
למקום האסור שטאטאן לטלטל
מגופא לברא ומבדאי גופא הי
המותר לו א"י נפקא מינה
שדאגין יחד יתיריס מצית סאחיס
שלא לא אמר גוד אסיק אסור
דאמרינן לקמן(א):

בבחיצות שאינן ניכרות.
שכנסים מחוברים
לדאן מחילות הבנים ניכרות דפריש
עבוקועטערס ונראה דהוא דאן אס הגג
נעלט מוז למחילות הבית דחשיב נמי
למחילות שאינן ניכרות ואורי"ז דאגין
מלכו שדאגין ראשיתו לרביהו ונעדי
דאגין ונעדי דאגין ונעדי דאגין ונעדי

אם כי אחרילא כספוע כגנין שלני נמי
ליכא למימר בוד אסיק ופי תקרה נמי
אז ובוד אחית נמי לא אמרינן ש'לרנן
קל משום בקיעת גדיים דאפילו רבי
ב'טמסקל דהדרן ממיחא כדאמר
בפ'

על הגג כשמסתכלין תחת רגליהם:
משום גוד אסיק משוך והעלה: כי
דין גוד אסיק. כפי האי גזנא:
רשות

לחצר של רבים, קרפיפות רשות לעצמן. ואפילו

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"ד תה"ל
פירובין הלכה כ'
סמג שם טו"ע א"ח פ'
שמו:
א ב מ"י פ"ב מהלכות
פירובין הלכה יח סמג
עשין א טור ש"ע א"ח פ'
שענ סעף א:

רבינו חננאל

לא שנו אלא שלא עירבו,
אבל עירבו הללו שתי
דיטאות שופכין בעוקה
אחת. אבל שלא עירבו
גזרין (ידלמי') [דלא]
לישמך מרובותיה. דילמא
אחי למשקל במנא ושדי
בעוקה.

[illegible]